Het vuurwapenattest in de huisartsenpraktijk

Haio: REUTER Han , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: CHOVANOVA Helena , Van De Genachte Tom , VERBEKE Gwen

Context: Achtergrond: Huisartsen voeren naast hun klinisch werk en zorgtaken noodgedwongen veel administratieve taken uit. Deze administratie zet de medische kerntaken van de huisarts onder druk. Jong Domus, een groep jonge huisartsen binnen de grotere huisartsenorganisatie Domus Medica breekt een lans voor de afschaffing van overbodige administratie binnen het project Kafka. Er ontbreekt een voldoende duidelijke concrete richtlijn over het invullen van het medisch vuurwapenattest. Veel huisartsen stellen zich vragen bij het nut van deze attesten en bij de betrouwbaarheid en validiteit van het invullen ervan door een arts. Doelstelling: - Het verkrijgen van inzicht in het gedrag van de huisarts bij het invullen van het attest. - Het verkrijgen van inzicht in de meningen van de huisartsen over hun rol bij het bepalen van medische geschiktheid of ongeschiktheid van de patiënt die een wapenvergunning aanvraagt.

Onderzoeksvraag: 1. Waar baseert de Vlaamse huisarts zich op om de geschiktheid of ongeschiktheid van een patiënt voor het gebruik van vuurwapens te bepalen? 2. Hoe staat de Vlaamse huisarts tegenover het invullen van het vuurwapenattest?

Methode: We voerden een prospectief observationeel onderzoek uit door middel van een elektronische vragenlijst. Inclusiecriteria waren dat de betrokken arts 1) huisarts of haio is en 2) het Nederlands machtig is. De vragenlijst werd rondgestuurd via nieuwsbrieven voor huisartsen. In de vragenlijst werden demografische eigenschappen nagevraagd. We vroegen hoe vaak de arts een vuurwapenattest moet invullen. We gingen na of de arts effectief reeds patiënten heeft geweigerd en op welke basis. We peilden wegens welke andere aandoeningen de arts een patiënt ongeschikt zou vinden. Ten slotte peilden we naar de mening van de arts over zijn of haar rol bij het ondertekenen van dit attest.

Resultaten: Er waren in totaal 112 respondenten. Hiervan waren 75 (67 %) artsen vrouw en 37 (33 %) artsen man. De gemiddelde leeftijd was 41 jaar. 92 (82.1 %) respondenten waren huisarts en 20 (17.9 %) haio. Gemiddeld kregen de artsen 3 attesten per jaar voorgelegd. Slechts 18 artsen hadden al ooit iemand ongeschikt bevonden. Bij 4 van de 18 artsen was het omwille van een ‘alcoholprobleem’. 89 artsen (79.5 %) vonden zichzelf niet geschikt om het vuurwapenattest in te vullen. Opvallend is dat 85.3 % van de vrouwen zichzelf niet geschikt vond tegenover 67.6 % van de mannen. 76.1 % van de huisartsen en 95 % van de haio’s vonden zichzelf niet geschikt. 64.7 % van de 60-plussers vond zichzelf wel geschikt, in tegenstelling met alle jongere leeftijdscategorieën waarbij de grote meerderheid zichzelf niet geschikt vond. 54 artsen (48.2 %) zouden het attest liever door een andere instantie laten invullen, 18 (16.1 %) willen het attest afschaffen, 24 (21.4 %) willen een aangepast attest met vooropgestelde criteria en 9 artsen (8 %) willen het attest behouden. We stelden vast dat artsen duidelijk verschillende beoordelingscriteria gebruiken om (on)geschiktheid voor wapengebruik te adviseren. Over een aantal pathologieën of symptomen bestond hoge consensus. Over de meeste echter helemaal niet. Op één na alle artsen (99.1 %) hadden ‘psychose’ aangeduid als reden voor ongeschiktheid tot wapengebruik. Vervolgens werd ‘wanen/hallucinaties’ door 93.8 % en ‘suïciderisico’ en ‘drugsprobleem’ beide door 92.9 % het meest aangeduid. Anderzijds beschouwen slechts 15.2 % ‘ernstige cardio-vasculaire aandoening’ als reden tot ongeschiktheid.

Conclusie: De Vlaamse huisartsen beoordelen patiënten met ‘psychose’, ‘wanen/hallucinaties’, ‘suïciderisico’ en ‘drugsprobleem’ met meer dan 90% consensus als medisch ongeschikt om een wapenvergunning te krijgen. 89 (79.5 %) artsen vinden zichzelf niet geschikt om te beslissen of een patiënt (on)geschikt is om een vuurwapen te hanteren. De grote meerderheid van de artsen (64.3 %) wenst zelf geen vuurwapenattest meer in te vullen.